

[Bente Nielsen]

domsboligbyggeri fra disse typiske landkommuner – fra og med kvotafordelingen for 1985 – derfor være nærliggende.

Svar (9/1 85):

Boligministeren (Bollmann):

Efter boligbyggeriloven skal ungdomsboligkvoten, dvs. kvoten for det byggeri, der med offentlig støtte årlig kan opføres eller indrettes til boliger for unge under uddannelse, fordeles under hensyntagen til behovet for boliger til unge uddannelsessøgende i det pågældende område.

I boligstyrelsens cirkulæremateriale er der redegjort nærmere for, hvorledes en vurdering af behovet skal foretages.

Det fremgår bl.a. af pkt. 2 i boligstyrelsens cirkulære af 10. december 1979 om boliger for unge under uddannelse m.fl. – hvortil der henvises i boligstyrelsens cirkulære af 11. juni 1982 om offentlig støtte til ungdomsboliger, finansieret ved indekslån, pkt. 33 – at »det er en forudsætning for opnåelse af støtte, at der skønnes at være et reelt behov for boliger for uddannelsessøgende. Vurderingen af dette behov og mulighederne for at tilfredsstille det må ske i samråd med bygherren og kommunen. Vurderingen må foretages på baggrund af oplysninger for det pågældende geografiske område om antal uddannelsesinstitutioner, antal uddannelsessøgende, boligforhold m.v. Ved vurderingen bør der lægges vægt på boligernes beliggenhed i forhold til uddannelsesstederne, herunder ikke alene den geografiske afstand, men også kollektive transportmuligheder og udgifterne hertil. Erfaringerne viser, at trafikafstande af en vis størrelse kan medføre udlejningsvanskeligheder for boliger for unge under uddannelse.«

Som følge af det store pres på ungdomsboligkvoten lagde boligstyrelsen ved fordelingen af kvoten i 1984 betydelig vægt på projekternes beliggenhed i forhold til uddannelsesinstitutionerne forstået i bred forstand, således at det f.eks. også omfatter tekniske uddannelser, handelsuddannelser, lærlinge og EFG-uddannelser m.v.

Ved prioriteringen blandt ansøgninger på 1984-kvoten fandt boligstyrelsen således at måtte lægge vægt på, at der placeres ungdomsboliger i kommuner med uddannelses-

institutioner i bred forstand, men uden ungdomsboliger.

Boligstyrelsen tilkendegav imidlertid samtidig, at under forudsætning af en fortsat ungdomsboligkvota i de kommende år skønnede styrelsen, at kommuner uden uddannelsesinstitutioner i bred forstand med tiden vil kunne komme i betragtning ved tildeling af ungdomsboligkvoten.

Til brug for fordelingen af ungdomsboligkvoten for 1985 har boligstyrelsen i forbindelse med det årlige oplysningsskema til samtlige kommunalbestyrelser anmodet om oplysning om trafikforbindelser mellem kommuner uden uddannelsesinstitutioner og nærliggende kommuner med uddannelsesinstitutioner. Hensigten hermed har været at søge at imødekomme behovet for ungdomsboliger i kommuner uden uddannelsesinstitutioner, men med gode trafikforbindelser til nærliggende kommuner med uddannelsesinstitutioner.

På baggrund af de af kommunerne indsendte oplysningsskemaer finder boligstyrelsen, at der i en vis udstrækning vil være mulighed for at imødekomme behovet for ungdomsboliger i disse kommuner i 1985. Det er min forventning, at dette i endnu højere grad vil være muligt i 1986 og følgende år.

Spm. nr. S 463

Til *socialministeren* (19/12 84) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Vil ministeren overveje, hvordan man kan styrke de under socialstyrelsen hørende konsulenter for åndssvage, blinde, døve, tunghøre og vanføres kompetence, således at de bedre bliver i stand til at rådgive forældre til handicappede og klienter i disses samarbejde med offentlige myndigheder?«

Begrundelse

Ved at følge konkrete sagers behandling i social- og sundhedssystemet kan man få indtryk af, at forældre til handicappede børn og klienter har et stort behov for rådgivning i forbindelse med den kontakt, de har med offentlige myndigheder.

Specialkonsulenterne har en dobbeltsidig rådgivningsfunktion dels over for kommuner og amtskommuner, dels over for den enkelte klient eller dennes pårørende. Det hindrer, at